

જાન્યુરી ૧૯૭૭

સાપ્તાહિક પત્રિકા

જાન્યુરી ૧૯૭૭

આગે-ગુજરાત.

રજીસ્ટર્ડ

કે. એન. ગુપ્તા, આગે-ગુજરાત, મુદ્રા.

બે આના.

સાપ્તાહિક પત્રિકા

જાન્યુરી ૧૯૭૭

જાન્યુરી ૧૯૭૭

૨૨૮-૨૨૮

Hugar Deputy Collector,
Suarat.

બાગે-ગુલશન

II

1926 ઉર્ફે 17.5.1926

માલીનકી બેટી.

નર્મ-ગઝલ—મુસતેહઝાદે—શમ્શ—

યા અહમદે મુરસલ હું ગીરેફતાર-તુમ્હારા-મીલ નવો ખુદારા,
બદ નામ હવા હું સરે બાઝાર તુમ્હારા, મીલ નવો ખુદારા.
મરતા હું તપે હીજમે અમ શાકમે મશહુર-એર હાલ હું અખતર,
સદહેક કે-શીર મુજસે નહી પીયાર, તુમ્હારા-મીલ નવો ખુદારા.
પુછો ને કમી મુજસે કે હે કીસકા તું શયકા-કેહદું ચેલી હાશા-
મુજકો હે ફકલ ઇશક-કા આઝાર તુમ્હારા-મીલ નવો ખુદારા.
તાલીબ હું નમે મીલ્લે હુમાકા નવના કા-અમ વાલીયે લીયે બતહા,
કાશી હે મુજે સાયમે દીવાર તુમારા-મીલ નવો ખુદારા.
કુરબાન હું તો નસે બલાએ તેરી લેલું-કલા ન સમાઈ,
એક બાર હો ગર ખવાબમે દીદાર તુમ્હારા-મીલ નવો ખુદારા.
ગર દરહે મુહબ્બતકા નહી આપકો બાવર-અય દીનકે સરવર-
લો દેખો મેરી નખઝ હું બીમાર તુમ્હારા-મીલ નવો ખુદારા.
હોબાદેસ્યા ગરમુએ યસરબ તેરા બના-હઝરતસે ચે કેહના,
બેચેન હે ચે “શમ્શ”-બી દીલ અફગાર તુમ્હારા-મીલ નવો ખુદારા.

૧૨૮૧/૧૦ (૨)

નંદ-ગઝલ—

તેરી આંખોને ચેહ ક્યા, જાહુસા નકશા કર દીવા,
ચુકીયાં લેકર જગરમે દરદ પવદા કર દીવા.
દીલકે દો દુકડે કીએ હમને કીસીકી યાદમે,
પહેલે બેઠાં હતાં કીએ અબ હમને કાઅબા કર દીવા.
એક હી પીટીસે દોનો કો બનાયા યાને મંગર,
શાન ઉમકી મુજકો મજનુ-તુજકો લયલા કર દીવા.
તેરેહી ચશમે કરમસે શાકીએ બંદા નવાજ,
ઝરે કો ખુરશીદે આર કતરે કો દરયા કર દીવા.
મારદેના આર જીલાના કામહે માઅશુક કા,
આંખસે મારા લખે નાજુસે જીન્દા કર દીવા.
દીલ તડપકર જામ બન કર આર તડપકર રેહ ગયા,
ક્યા ભરી મેહદીલમે સાકીને ઇશારા કર દીવા.
ઈશકદી મજબુરયાં પુછે કુલેખાં સે કોઇ,
મીસરકે બાઝારમે મુમુઝકો ફરવા કર દીવા.

નંદ-ગઝલ—“યાદે-નબી”

હે દો આલમમે સબકા ફુલારા નબી,
હે ખુદાકા પીયારા હમારા નબી.
આસીયોં કો નહિ ખોઈ મેહશર ઝરા,
હે જહાં કા સહારા હમારા નબી.
ખેહરે રન્જો અલમ મેં હંચ ગરકાવ હમ,
પાર લગ જાએ ખેડા હમારા નબી.
રાશ્તની જીસકી મેહરે મુન્વર મેં હે,
દુર ખાલીક કાહે ક્યા સીતારા નબી.

(૩)

અરશ પર પોહ્યે જસદમ રસુલે ખુદા,
હકને હંસ કર પુકારા હમારા નખી.
હિસ કે પરતોસે દુન્યામે હે રોશની,
અરશે હક કાહે તારા હમારા નખી.
હલ હુધ મુશ્કીલે અપની બસ એક આન,
હમને જસ દમ પુકારા હમારા નખી.
હિન્દ મેં કયું નહી મય રેતા રહું,
મેં ઈધર હું ઈધર હે હમારા નખી,

ભજનવાણી-ગઝલે-સતાર-તર્જે-કંવાલી-

તું દીલબર હે તો મેં દીલ હું, તું ગુલશન હય તો મેં ગુલ હું,
અગર ગુલશનકા ગુલ હે તું, તો મંયખી તેરા ગુલખુલ હું-તું.
અગર તું યાર હે મેરા, તો મંય દીલદાર હું તેરા,
અગર તું ચહેરે અનવર હે તો મંયખી જુલ્ફ સુમખુલ હું-તું.
તું ખુરશીદ હે તો મય જરી, તું દરિયા ઓર મેં ખતરા,
અગર તું શીપ હે તો મંયખી, માતી હિસમેં બેમુલ હું-તું.
અગર તું તેજ-મૌલા હે, તો મંયખી હાલે-અહેમદ હું,
અગર તું હય શહીદિ કરખલા, તો મંયખી ફલફુલ હું-તું.
અગર તું નુર હય જના, તો મંયખી નુરકા ધર હું,
અગર સતાર હય શયદા, તો મંય દિવાના બીલકુલ હું-તું.

ભજનવાણી-ગઝલે-સતાર-કંવાલી-

સીસા હે મસ્તી મેં ઓર, મસ્તી મેરી સીસેમેં હે,
ક્યોં ન પીવું શૌખસે, મેરાહી દીલ સીસેમેં હે.—સીસા.
અયે બખરો યા ખરો, અય પંખે શહી અય સુના,
હય પરીકે હાથમેં સીસા, પરી સીસેમેં હે.—સીસા.

(૪)

પીતે જાહીય જામલે, સાક્ષીસે તલખ કર દોડકર,
ખુલ ગર્ભ તકદીર મેરી, હરધડી સીસેમેં હે—સીસાં
એક ચીલુ અખ પીલા, સતાર અપને યારસે,
ક્યા કહું મેરી નજર, અખ હરધડી સીસેમેં હે—સીસાં

મઝલે-ફીદા.

—:—:—

સદઝમી અલ્લા ક્યા હે હરફીઝ, અજમેરકી
ફીર દેખા મુજકો બહારે ખુશ-નુમાં અજમેરકી.
સેઝ કરતા હું ખુદાસે ઇલતીબ અજમેરકી,
ભાંગતા હું શાહે તયબાસે દુઆ અજમેરકી.
આતી હે શોકે ઝીહારતેં યહાં બલકે ખુદા,
બઝગઇ તોફીર ક્યા તુઝસે શાહા અજમેરકી.
જાનીસારે ખવાગ સાહેબ હો ગયા હું અય ફીદા,
જયગી ક્યું કર મેરે દીલસે વીલા અજમેરકી.

“પીરાને કલીયર”—કન્વાલી-ચાર-બેત—

કાકુલકી તરાહ આપ બે બલ ખાયે હુવે હો,
માલુમ હુવા ગયરકે બહકાયે હુવે હો.—
જના નહિ રહેનેકા સદા એક જમાના,
આજ ઓર હય કલ ઓર નહિ ઇશકા ડીકાના.
હો જાએગા અંદરોઝ યે હુશન રવાના.
જસ પરકે મેરી જાન તુમ ઇતરાયે હુવે હો.—
અલ્લાહ કરે આપ બી આશીક હોં કીશીપર,
એકર ઉસકે સીવા એન ના આયે તુમે દમભર.
માલુમ હો તખ ઇસ્કે ઇસે કહેતે હય દીલબર,
મેરી તરાહ તીરે સીતમ ખાએ હુવે હો.—

(૫)

ક્યું ટેડી નઝર આજ હે ક્યા દીલમેં હય હતી,
મુહ સુરખ હે ગર માયે છે હો યા નેશે જવાની.
યા ગેરયે કુછ કે આપસે લગાઈ મેરી જાતી,
તે વરસે તુમાયાં હય કે બલ ખાયે હુવે હો.—
હિસ શોકતે દેખા ને મુઝે મુશ્કેરો હરા હે,
કરમાયા જમાલ અય ક્યું આજ પગેશાં.
જો આજકી સખ હોઈગે હમ આપકે મહેમાં,
અરમાન નવાકી રહે તરસાયે હુવે હો.—

ગઝલે-તાહેર.

—:□:—

અજલ એક દીન સખકો આકર રહેગી,
જસે જાન કહેતે હેં જાકર રહેગી.
મઝા મૌતકા સખકો ચખના પડેગા,
યે મીઠીમેં એક દીન મીલાકર રહેગી.
કઝાકો યે સમજે કે સર પર ખડી હએ,
યે હસતી કો શખકી મીઠાકાર રહેગી.
ખુશી હએ અબ આખે ન ભુલો અજલકો,
યે કઝા લહદમેં સુલા કર રહેગી.
અજબ જુસ્કી બાલી પર ખેડી હે આકર.
તો દુન્યાસે હિસકો ઉઠાકર રહેગી.
ન છોડેગી ખાસી મોહખત-નખી કી,
શરાબત તહુરા પીલા કર રહેગી.
કઝા આએગી જાન જાએગી તાહેર,
મેં આકર રહેગી યે જાકર રહેગી.

(૬)

નધ-ગઝલ-તર્જ-કંવાલી-

તેનામેં રૂપ જ્વાળા હમારે સમા રહ્યા હય,
 ઘટપટમેં વા સાંવરીયા રંગત દીખા રહ્યા હય.
 મોરલી બજાડે કાળા-ડીંગા મોહે દીવાના,
 જોગી બનાડે મુજકો દરદર શીરા હરા હય.
 સખીયા સુના હમારી જાએગી બેકારી,
 સુરકા ઉઠાડે સાખીર સુરત દીખા રહ્યા હય.
 ખીચતા હય દીલ હમારા દુરી નહીં ગવારા,
 સાયદ હમારા પ્યારા હમકો ખુશા રહ્યા હય.
 જ્વાળાકે દવારે આકર કહે દો યે મુશી સાખીર.
 અક્લાકયે સીતમંગર મુજકો સતા રહી હય.

બજાડે-ગઝલ-કંવાલી-અમીરજન, અહમદાવાદી

યા ગયેરમે રહે યા હમ્મે મુલાકાત રહે,
 જન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર ખાત રહે.
 સરકે કટનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ યે હે,
 ખાત વાહ કીજીયે જીસમેં કે મુલાકાત રહે.
 નીંદ આંખામેં હે શરમાઇ હુઈ હે ચીંતવન,
 સચ ખતાઓ કે મેરી જન કહાં રાત રહે.
 નજમકે વકત મુઝે છોડકે જાતે હો કહાં,
 જાંદગી-ભર તો મેરી જન મેરે સાથ રહે.
 જમ હાથોમે રહે તાકમેં ધમાન રહે,
 હાય ઈસ ઈશકમેં હિંદુ ન મુસલમાન રહે.
 ખાત જાનેકી જબી દીલમેં ખુશી હોવે ગઝલ,
 શારબી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે.

(૭)

“જ્યાને-ઘરક” — ગઝલ —

આશક કો વાર તું જીસ્મીલ ખનાકે મારા,
 દેખા જીઘરકો ઝાલીમ જોખન દીખાકે મારા.
 તીફલીકી કુચ હે શોકી, કુચ હી જાની ઉઝી,
 નીકલા જીઘરકે ઝાલીમ ગંખન દીખાકે મારા.
 મેરી તરફસે કાસીદ ઇસે ગુલસે બંકે કહેના,
 આશીક કી કુચ ખબર હે જુસ્કો કલાકે મારા.
 આયા જો સહરપર હમારાથી નરાકત.
 લાખું અદાસે ઉસને એક પુલ ઉડા કે મારા.
 હશમત મે કુચ હે ખીચતા આકર ગલેસે લગ બ,
 બેડે ખીડાએ તું ઉલ્કત ખડાકે મારા.

ગઝલે-વાસીલ — કવ્વાલી —

ફના હર ચીઝ કો હય ઓર બકા અઝાહી અઝા હય,
 દીલે નાદાં દો આગમે સદા અઝાહી અઝા હય.
 કરેં કયા બંકે બયતુલ્લાહમે અય ઝહિદે મુસદ્દિક,
 હમારે ખામગે દીલમેં બસા અઝાહી અઝા હય.
 જહાં દેખા હય હમને એક ઇમીદગી જલવગર દેખા,
 હરમમેં ભુત કદમેં જાખજા અદલાહી અદલા હય.
 કલીસામેં હરમયે દયરમે મુરગાને ગુલશનમેં,
 જીઘર દેખો ઉઘર મુઝહો સામ અદલાહી અદલા હય.
 ન જા તુ અય દિલે નાદાં ન તુ ઇસ નકશે ઝાહીર પર,
 થહે દુનીઆ ચાર દીનકી હય સદા અદલાહી અદલા હય.
 જબાં પર મોહરે ખામોશી હય લેકાન શીરબી અયે વાસીલ,
 હમારા તાયરે દિલ કહે રહી, સદા અદલાહી અદલા હય.

(૮)

રંડીબાળેકી મરમત—તળે—ખ્યાલ—

રંડી નહીં કીસીકી યાર અય ધરબાર લુટાને વાલે,
 ઇસમે વફા નહીં જનહાર, અય ધરબાર લુટાને વાલે.
 હય ઝુટા ઇશકા પ્યાર, સગ નકલી કારોબાર,
 ઇસમે નફઆ નહીં હય યાર.....અય.
 ઇસને દેખા શેઠ હય જરકો, યહે જલ્લમે લાએ ઉતકો,
 ખાકે માલ કહા તુમ કીસીકો, અય બેટા મુરઘી વાલે....અય.
 જરકે પાસ હો ડેમબસર મોટર, બસ મર ગઈ રંડી ઇસ પર,
 ફિર ઇસકા ઉડાયા છપ્પર, છકડા બગી મોટરવાલે...અય.

ગઝલે-દીલબર—કંવાલી—

નામીં જો ફલાતુંથા વો ફર જાના મેહી હું,
 કહેતે યહ જસે કયસ વો દીવાના મેહી હું.
 મેં કાખા હું વો શેખ જસે કરતે હેં હીજદા,
 હિંદુ જસે પુજતે હે વો ખુમખાના મેહી હું.
 મનસુરે જાના વો જો ચઢહા દારકે ઉપર,
 બોલા અનહુલ હુઝ થા વો મસ્તાના મેહી હું.
 મે વો હું જલા દીલ જસે કહેતે હેં કબાખા,
 મય જસમેં સમાતી હય વો પયમાન મેહી હું.
 એહમદ જાના ઝોર મીમકે પરદેમેં છુપાયા,
 દીલબર મેહી વો દીલબરે જાનાના મેહી હું.

નઈ-મઝલ—કંવાલી—

દિલ લે ગયા હમારા દિલદાર હસતે હસતે,
 કયા કામ કર ગયા વોહ યાર હસતે હસતે.
 યારો ઝરા ચલો તુમ લાએ ઇસે મનાકર,
 વોહ હો ગયા હય હમસે ખેઝાર હસતે હસતે.

(૯)

મજલીસમેં આશકોંકી અખર મેં તેરી દેખું,
આપસમેં ચલ રહી હય તલવાર હસતે હસતે.
યારો ન સહેલ સમગે તુમ હાલ નાંતવાકા,
અયસા ન હો મરે યેહ બીમાર હસતે હસતે.
ગર શોક દીદ હય પોંહયેંગે ઉસકે દર તક,
દેખેંગે હમ મુસાફિર દીદાર હસતે હસતે.

મઝલે-નાદીર-તજે-કંવાલી-

ગર ખોદ હર્શકા હય અલ્લાહસે લો લગાલે,
દુન્યામેં ક્યા મજા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
પીલે મયે મોહબ્બત, કર યાદ અપને રખકો.
ક્યા ખુબ યેહ નશા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
મત જા કીસીકે દરપર મત માંગ તું કીસીસે,
ખેકાર ફિર રહા હય અલ્લાસે લો લગાલે.
તુ ચાલમે ન આના ઉસ ખેસવા કે હરગીઝ,
દુન્યા ખુરી બલા હય અલ્લાસે લો લગાલે.
જો માંગના હય તુજકો સો માંગ અપને રખસે,
હરખાર વોહ ખુસ્લા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
સખ યાદમેં ઉશીકી સરકા ઝુકા રહે હંય,
ક્યા શાહ ક્યા ગઢા હય, અલ્લાહસે લો લગાલે.
નાદિર કીયે નશીહત અખ ગૌરસે તુ સુન લે,
યેહ સખસે કેહ રહા હય અલ્લાહમે લો લગાલે.

મઝલે-દાગ-તજે-કંવાલી-

ચઢાંબી તું વઢાંબી તું ઝમીં તેરી ફસક તેરા,
ઢીં હમને પતા હરગીઝ ન પયા આજ તક તેરા.

(10)

સીકાતો જનમેં યકતા હે તુ અથ વહીદે મુતલોક,
 ન કોઈ તેરા શાની હે ન કોઈ મુશ-તરક તેરા.
 તેરે ક્યઝે કરમસે નારો તુર આપરામે યક દીલ હેં,
 સના-ગર યક ઝખાં હરઅક હે જીનો મલક તેરા.
 કીસીકો કયા ખબર ક્યુ ખયરાં શર પયદા કીયા તુને,
 કે જો કુછ હે ખુદાઈમેં વોલ હે બે-રેઓ શક તેરા.
 ન જલતા તુર ક્યુંકર કીસ તરેહ મુસા ન ગશ ખાતે,
 કહાં યે તાઓ તાકાત જલવા દેખે મર્દમક તેરા.
 દુઆ યે હે કે વકતે મર્ગ ઉસકી મુશકીલ આસાં હો,
 ઝખાંપે દાગકે નામ આપ, યા રખ યક બ યક તેરા.

મઝલે-કાદીર-નઈ-કંવાલી—

અજબ નાજી અદાસે જાને મન ખન કનકે આતે હેં,
 કમરકે ખમ તના છાતી ચટક દામનસે આતી હેં.
 લગાકે આંખમેં કાજલ ખનાકે હુલ્ફકા ફુંકલ,
 જમાકે હોટોપે મીસ્સી સનમ દરસનકો આતે હેં.
 પેહનકે પાયેલેં પંજન ચલે આતે હેં મન-મોહન,
 કે ગોરે ગોરે હાથી પર તુઝે કંગન સોહાતે હેં.
 ખડે હેં ચારબી દો-ચાર લગાકે ઈસ્કે કા બાજર,
 ખુશીશે આજ અંગીયામેં નઈ જોખન સમાતે હેં.
 અરે ક્યું સો-રહા કાદીર મેં આઈ હું તેરી ખાતીર,
 કે છડીયાં માર ફુલોંકી તુઝે મોહન જગાતે હેં.

મઝલે-અસીમ.

—:□:—

કીસ તેઝીસે કરબલમે ખીજાં હાએ ચલી હે,
 એક આનમે પામાલ હુવા બાગે-અલી હે.

(૧૧) ૧૨૮૧૬

ઈસ્યાંકી મુસીબતસે બની ઉમ્મતે અહમદ,
જસદમ સરે શખ્ષીરપે શમશીર ચલી હે.
ઝોહર કા જગરખંદ મોહમ્મદકા નવાસા,
કૌનેનકા મુખતાર હુસેન-ઈબ્ને અલી હે.
મુસ્લીમ કે પીસર કેહતે થે યેહ વક્ત શહાદત,
વેહશત ભરી દુકેકી હર એક ગલી હે.
ગન દેનેકો તૈયાર હુવા હકકી રગ પર,
હર શાહકા મેહમાન સઈયદે અજલી હે.
ગીરખાલ બના ખુશક, ગુલુએ અલી અસગર,
યાની કે ખિજ તીરકી છુઝાર ચલી હે.
સખ એહલે ફલક કેહતે લગે વાહરે હીમ્મત,
લાખોં કે મુશખ્ષીલમે હુસેન ઈબ્ને અલી હે.
સર અપના કટાતે હેં પગે ઉમ્મતે અહમદ,
કયા આસીયાં પર શકકતે અવલાદે અલી હે.
હે આપકી યેહ દદ ભરી નઝમ મજેદાર,
હર લેઝ “અસીમ” આપકા મીસરીકી ડલી હે.

ગઝલે-ફઝ—મુન્નાજન-ભરતપુરવાલી—

યે તકાઝા હય કીસીકા ખલતિજ પરદેમેં હો,
પરદા દારેકે તવસ્તુલકી દુઆ પરદેમેં હો.
નાઝલી પરદેમેં હો અય જા-અદા પરદેમેં હો,
લુત્ફકી જા બાત હો ખેહરે ખુદા પરદેમેં હો.
તેરે સદેકે ચારાગર ખુલને ન આગે રાઝે ઈશક,
મેં મરીઝે હીજ હું મેરી કવા પરદેમેં હો.
તુમકો પેહચાને હકીકત મેં વો આગે હેં કહાં,
યે તુમ્હી જાનો કે કહા ઝાહીર હો કયા પરદેમેં હો.

(૧૨)

કયું પસંદ આવ્યે લગ્ન ઉસકો ખુલ્લા નામ મેરા,
યા ઘસાહી મુદતોં તક જો રહા પરદેમેં હો.
મેરા દાઅવા હય કીસી સુરતસે છુપ સકતા નહીં,
વો અગર ઝાહીરમેં હો અય ફ્રાંચ યા પરદેમેં હો.

ગઝલે-અમીર. —:□:—

ધરિકમેં જીસે ગુઝરતે હય ગુઝરને વાલે,
માતકી રાહ નહીં દેખતે મરનેવાલે.
દાગ દીલસે મેરા કહેતા હય રેહ ઉનકા જોખન,
દેખ ધસિ તરહ ઉભરતે હય ઉભરને વાલે.
આખરી વકતબી પુરા ન કીયા વઅદઅે વસ્ત,
આપ આતેહી રહે, મર ગયે મરને વાલે.
ઉઠે ઝોર કુચઅે મહબુબમેં પહોંચે આશક,
ચેહ મુસાશીર નહીં રસ્ને મેં ઠહેરને વાલે.
જન દેનેકો કહા મેને તો હસકર જોલે,
તુમ સલામત રહો, હરરોઝ કે મરને લાલે,
બઝમ માતમમે કબી શબહીકો આજ છુપકર,
ઝો મેરે સોગકે પરદેમેં સંવરને વાલે,
આસમા પર જો સીતારે નીકલ આવે અય અમીર,
યાદ આવે મુઝે દાગ અપને ઉભરને વાલે.

ગઝલે-દાગ —:□:—

સખ લોગ જીધર વોહ હય ઉધર દેખે રહે હય.
હમ દેખને વાલોંકી નજર દેખે રહે હય,
કોઇ તો મીલેગા સરે બાઝાર મેહબૂબત,
દીલ દેખ રહે હય વોહ જીગર દેખ રહે હય.

(૧૩)

કુચ્છ દેખ રહે હય દીલે ખીરમીલકા તડપના.
કુચ ગારસે કાતીલકા હુન્નર દેખ રહે હય.
પહેલે તો સુના કરતે થે આશિકકી હકીકત
અખ આંખસે વોહ આઠો પહર દેખ રહે હય.
ખત ગયરકા પઢતે થે જો-જો ટોકા તો વોહ બોલે,
અખબારકા પરચા હય ખબર દેખે રહે હય.
કયું કુદર હય દીદાર સનમ હઝરતે વાચેઝ,
અસ્તાહ દીખતા હય બશર દેખ રહે હય.
મય ઢાંગ હુ મરતાં હું ઈધર દેખીયે મુઝકો,
મુંહ ફેરકે ચેહ આપ કીધર દેખ રહે હય.

નાટકે-સંસાર લીલા—તજે-કંવાલી

ઈશકે બાબરમેં જુડી મહોખત લાયેગે,
લુટને જોખન જો આયે હયે; વહો લુટાકર જાયેગે,
મેરી બારા બરસકી ઉમરીયાં જોખનકા ઉબાર હય,
અબર તલવાર હય આંખે કટાર હય.
જરકો દેખા ખસ તીર હમને ફેંકા વહો ખીરમીલ-શીકાર હય,
મેરે સીને પર કુચ્ચે અતાર હય.
મુજસે મહોખત વહો બરછીકી ધાર હય,
દેખ પતલી હમાનસી કમરીયાં, સાવરીયા સાચાર હય-મેરી.

ગઝલે-નીમક—નધ-કંવાલી—

મેં ખુબ સમજતા હું કે તુમ કોન હો ક્યા હો,
ગર કૂદર ન હોતા તો કેહુ કે ખુદા હો.
આહીર મે તો અહુમદ હો મહુમદ હો બશર હો,
બાતીનમેં ખુદા જાને કે તુમ કોન હો ક્યા હો.

(૧૪)

તુમ માલીકો મુખતાર હો બખશો જીશે ચાહો,
અસ્લાહકે બદે હોકે બદોકે ખુદા હો.
તુમ ચાંદકે ટુકડે હો યા હો હુસ્નકે પુતલે,
જીસ રંગસે હો ગરબકે મેહલુમે-ખુદા હો.
દેખે તો તેરી તેગ ગલે કીશકો લગાએ.
દુલ્હા હય વહી જીસકી દુલ્હન અયસી કઝા હો.
તુમ લગજતે દરદે જીગરી પુછતે ક્યા હો.
જબ તુમ હો નીમક પાસ તો શીર કયું ન મઝા હો.

ગઝલે-અલીમ.

—:□:—

શુલ્લુમ હું મે ઉસ ગુલકા જીસ ગુલકો ખુદા ચાહે,
હુરાંને બહીસ્તીકો ક્યાં મેરી બલા ચાહે.
કાએબ મેં રખા ક્યા હય, મંદરમે રખા ક્યા હય,
લે લે કદમે મુરશદ ગર હકસે મીલા ચાહે.
રખ યાદગીર મુરશદકો રેહ પાસ તું મુરશદ કે,
બખશીશ ને અગર અયે દીલ તું રોએ જીજા ચાહે.
મય પીતે હું મસ્તાને તેરે ઇશક . કે દીવાને
અય મેરે જલ્સે શાને જીસકો દીયા ચાહે.
પુંછેગા ને વો મુજસે શયદા હો મીયાં કીરકે.
કેહ દુંગા અલીમ ઉસસે જીસકો કે ખુદા ચાહે.

નઘ-કવ્વાલી-તજે-મઝલ—

તેરા જલવા નજર આયા જમાલે દોઝહાં બનકર,
દો આલમ દીલમે રોશન હો ગએ અરઝો સમાં બનકર.
અનલહક કુએ ઇઝતી સમ્મ જોર મનસુર કાં કહેતે,
ન આતા ઉનકે મુંહસે તું ખુદ મુતલબ બઝાં બનકર.

(૧૫)

હરમ ઓર દેરમે જસ દમ હુવા ઇઅહાર વેહદતકા
નો નાકોસોફે મુહસેથી સદા શેફે અઝા બનકર.
ઉખાડે પાંઉ મલઉનોફ ખુદા બદેફે જખ તુને
તો ખુત ઝુફ ઝુફે સીજદેમે ગીરે અજઝા ખ્યા બનકર.
ખીઝાકા ખાફ કયા હય શીર ભલા ઉસ ખાગે વહેદતકો,
મુહાશીઝ જમકે ફુલોકા વાહ ખુદ હો ખાગખાં બનકર.

ગઝલે-ઈખલાસ.

—:□:—

ન રખેગી ઝીન્દા મોહબ્બત કીસીડી,
હમે લે ઉટેગી ગેહ ચાહત કીસીડી.
મુઝે નીદ કયા આઝે પુરકતડી શખમે,
કે ફિરતી હે આખામે સુરત કોસકી.
જહા ભજ દે અપને બન્દે કો માલિક,
ન દોજખ કીસીડી ન જન્નત કીસીડી.
તડપતા મુઝે દેખકર યુ ન હસતે,
અગર તુમકો હોતી મોહબ્બત કીસીડી
કબી દેખ લેતા હુ અય માહ તુમકો,
કે મિલતી હે તુજમે શખાહત કીસીડી.
ફકીરી મે યા રખ વાહ હીમ્મત અતાકર,
સમાઝે ન આંખો મે દૌલત કીસીડી.
કરે કોઈ ઈખલાસ શીકવા તુમહારા,
મગર તુમ ન કરના શીકાયત કીસીડી,

નાટકે-સંસાર-નોકા—

સ્થામ જુલે હીંડોળા કુંજન બનમે ! કુંજ બનમે મધુ બનમે,
ક્ષતાએ પુષ્પોંકો, જુલેમે કયા જુલાતી હંએ ?

(૧૬)

પવનકે કોંકામે કયેસી સુગંધ આતી હુંએ ?
 પવનમે ઝુકાતે શાખે મમા દીખાતી હુંએ ?
 મદનકા ગોદમે લેકર, એહ સખ રમાતી હુંએ ?
 ખસ ગર્ભ સાંવરી સુરત એહ નયનમે ?—શ્યામ૦

નાટકે-ભુલનો-ભોગ-તને-ઉસ્તાદી—

મોરે સરખે ગાગરીયાકા ભાર, સાવરીયા લે ઉતાર,
 હાય હો ગમ હું મય નો ખેઝાર ખેઝાર.—મોરે.
 પતીયાં ભરન મોરી કમર લચક ગમ,
 ચલન ચલન ગાગર સર ઢલ ગમ, કરત રહી હુ પુકાર,
 મય હું નારી, બોલી બિચારી, હાય દીગે મોરારી.—સાંવરીયાં

તમામ શુદ.

તાકીદે ખરીદજો ! છપાઈજહાર પડી ચુકી છે ! આજેજ મંગાવો !

આજ સુધી કદી પણ નહીં છપાયલી મોટામાં મોટી

—ગઝલ ની બુક:—

ગઝલે-હિન્દ.

ભાગ ૧ થી ૮ ની, સવાશો ઉપરાંત પાનાની દળદાર બુક.
 તદ્દન નવિન પ્રખ્યાત ગઝલ-કવ્વાલીનો મોટો ખજનો. પચરંગી
 ખેનમુન બહુ પુઠું. છતાં કીંમત ફક્ત એક રૂપીયા. પોષ્ટેજ બુદ્.
 મળવાનું ઠેકાણું:—શાંચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.
 રાણીતળાય-સુરત.

વાંચવા લાયક પ્રખ્યાત થયેલી વાર્તાઓ

ગજરામારની વાર્તા (અણુમાનીતીના પુત્ર)	૦-૮-૦
સદેવંત સાનર્જીંગા (ગ્રાહ બચની વાર્તા) ...	૦ ૮-૦
બરાલ કસ્તૂરી (ભેદી બનાવથી ભરપૂર)	૦-૮-૦
મ્રી ચરીત્રની વાર્તા (શ્રીગ્રાની કપટલાલા	૦ ૮ ૦
બોલનો પલંગ (અદ્ભુત વાર્તા)	૦-૮-૦
માન મુસાફરો (સાત પ્રેમની વાર્તા)	૦-૧૨ ૦
પત્ની કે પીશાચ .	૦ ૮-૦
ખુની કાળુ ? (કીટકટીવ વાર્તા)	૦ ૮ ૦
બીરખલ બાદશાહ માટી (હાજર જવાબી વાર્તા)	૦ ૧૨ ૦
રાજા ભરથરી (સચ્ચીત્ર વાર્તા)	૦-૮-૦
મુખબની શેઠાણી	૦-૧૨ ૦
વરધેલી વીણા .	૦-૧૨ ૦
લલનાની લીલા અથવા રમણી નદસ્થ .	૦-૧૨-૦
સોળ વર્ષની સતી ને નવ વર્ષની પત્ની (રંગનાથ પ્રગ)૧	૦-૦
મુરતીલાલ નો પેલ (૧૬ ચીત્રો પાકું સાનેની પુઠું)	૧-૮-૦

દરેક બુકે વી. પી. પોષ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે માલ મગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હવેશમાં ચોખ્ખાં અક્ષરે લખતાં રહેવું. દરેક માલની કીમત ઉપર પોષ્ટજ વી. પી. ખર્ચ વધુ—બીજા કોઈ પણ પ્રસંગે માટે પુછો.

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળ વ.-મુરત.

મુરત બરાનપુરી બાગળ, માછવાળા પોળ, અનાવિલ મોરતી બાગુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બુક" પ્રી. પ્રેસમાં ગોળવંદણ હાથાભાઈ નાયકે બંધુ.

